

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

PAUL GHEORGHE

CĂLĂTOR, ETERN STUDENT

Egoul tot petrecea
 Mai nou
 Se credea lumină
 Și nu era de-ajuns
 Dacă după scurte momente
 După ce tot apăram defecte
 Se nășteau și mici regrete
 Eu puternic, eu Tarzan
 Același eu într-un final
 Fără oameni
 rezultate
 Fără bani de buzunar

Doamne, ce eliberare de-al trecutului moment

Am fost și voi rămâne
 Un
 Călător,
 etern student
 ...

Cuprins

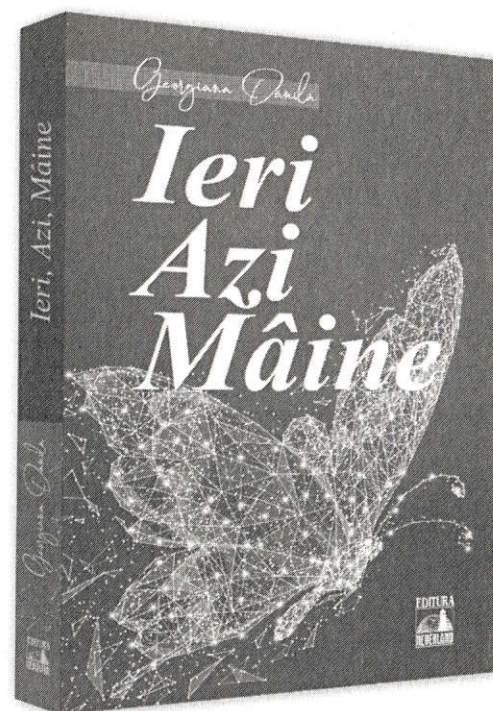
M-am pierdut în fii de feluri	7
Atât de ușor	9
Cugetare... ..	11
Îngenunchere	12
Încep să văd.....	14
Realități... ..	16
Alegem să fim	17
Fii ocupat.....	19
Alte Realități... ..	20
Adu-ți aminte	22
Prea multă.....	23
Mintea	25
Respect?	27
Frumosul dezastru ce vine	28
Doamne, cât m-am apărat... ..	30
Ce relație mai e și asta?	32
Reflectare.....	34
De când m-am regăsit pe mine	36
Mă bucur.....	38
Destinul.....	39
Rotund și mare.....	40
Fratele meu... iertare.....	41
Acum, da, ne putem vedea.....	43
Din nou împreună.....	45
Lumea Divină	47
Tată Ceresc, mulțumesc	48

Atât de bine cu	49
Reîntoarcerea-n esență	50
Să par perfect	51
Dacă Sufletul tău pleacă?.....	52
La o parte!.....	53
Focul Spiritului	54
Mândrie	55
Abia așteaptă	57
Oricum se va afla.....	58
Decizii	59
Dimensiuni	60
Adevărul (pamflet)	61
Îndemnuri.....	62
Femeia	63
Vocea Sufletului meu.....	64
Verde	65
Fii	67
Călător, etern student	68

Ieri, azi, mâine

Autor Georgiana Dănilă

Format: 13*20

Nr. pagini: 82

Preț:

19 lei

Scanează

codul!

• *M-am pierdut în fii de feluri* •

De copil, obraznic în a mea căutare de drumuri corecte

Ambițios

Acoperit în fel și fel de iluzii infecte

Gândeam și acționam uneori din mintea colectivă

Rătăcit în imaginea de sine fictivă

Luptam cu morile de vânt

În timp ce

Dorința ardea

de a lega

Cerul de pământ

Pierdut și regăsit în nenumărate feluri

Pregătit oricând să lupt pentru înaltele țeluri

În conflict cu sufletele putrede

Pentru aflarea Adevărului...

călcam fațete

călcam regrete

Trecut-au anii și experiența se-aduna

Prin nămol el tot călca

Și pe minut ce trecea

Părea din ce în ce mai

Încăpățânat

în a-și asculta ființa

Urcat și coborât
în mințile ce-i băjbăiau în cale
Muntele ce alții-l vedeau la vale
Rezistent la eșecuri și situații ilare
Perseverent
În a sa manifestare

Odată ce simți gustul adevărului
Vru să-l dea afară vesel
Însă testul abia-ncepuse
de a-și exprima precis
Ființa...
ce-ar scoate
poate
omenirea din abis...

• *Atât de ușor* •

Peste secunde, zile și clipe trecem
Atât de ușor, că iar ne-ntrecem
În loc să petrecem, ne îngrămădim în propriile vise
Inimi ce se zvârcolesc printre iluzii stinse

Atât de ușor
putem fi manipulați
Trecem atât de subtil de partea celor ignoranți
Departate de centrul ființei
Luptăm în ambiții infecte ale biruinței

Cât de ușor
Putem fi, Doamne, păcăliți
La fiecare gură vorbită, analizăm pripiti
Suntem fandosii când vine vorba de statutul social
Acum mai totul este fizic, material
Atât de banal...

Atât de ușor
Ne amăgim în relații inexistente
Ne apărăm
Și certăm cu mințile impertinente
Ne ascundem
În compartimente de complimente
Acum iubirea-i separată
în departamente

Ne înfruptăm
din viață
atât de ușor
Din lucrurile care
trec și dor

Frumoasă Viață cu ale tale ingrediente
Să fie oare acestea
Adevăratele condimente?

• *Cugetare...* •

Furăm din nevoie
La fiecare gest parcă trebuie să cerem voie
Miștim pentru că acesta este jocul
În noi se activează actorul
Intrăm, ieșim, ne alegem rolul
Ne folosim, pentru că așa ne învață subtil sistemul
Și mă bucur nespus de mult când mai văd câte un cutremur
Distrugem pentru că aceasta este starea colectivă actuală
La fiecare secundă vezi câte-un falit în câte o boală
Mai nou are și școală
Televizorul ne mai aruncă câte o idee formală
nu-i mare scofală
Avem imunitate
Când râdem hipnotic la orice tip de prosteală
Miștim pentru că am avut de unde învăța
Cam dezechilibrată balanța
Când în inimi trăim
doar cu speranța
Tot ce este mai putred
se pare că iese din noi
Rămășițe de frustrări, reprimări și puroi
Să nu ne mirăm dacă începe vreun război
Uneori este singura explozie
de a fi iarăși
noi

• *Îngenunchere* •

Pentru ce folosește
Atâta îngenunchere?

Când atâta beatitudine
Zace în noi
La ce este bună
Atâta putere
Când ea creează războaie

La ce este bună
Atâta suferință
Când lumina stă să explodeze în noi
Pentru ce luptăm
În negricioasa dorință
Născând haos și războaie

La ce este bună-îngenuncherea?
Când la bază-i doar orbirea
Când din ale noastre mâini
Un foc rece ne ghidează
Ne mângâie
Ne luminează

...

Din străfundul neputinței
O voce fermă se ridică

Când iubirea dă năvală
În oameni și-n inimi treze
Curățând
vină și boală...
Atunci toți
Să-ngenuncheze!